

»Alvajáró«-ban volt mint Amina; febr. 18-án pedig mint Gilda a »Rigoletto«-ban. U. e. év április havában Berlinbe szerződött. 1874-ben Amerikába ment, azután házasságra lépett egy Eder nevű határőrvidéki katonai auditorral. 1880. ápr. 20-án ismét fellépett a Nemzeti Színházban, a »Troubadour« Leonorájában. »Énekében különösen a magas, bár nem erős, de ezüst tisztaságú hangok s elragadó trillái voltak a meglepők. Különben nemcsak a hangjával, hanem a szépségével is hódított. Karcsú, csábító alak volt, elegáns könnyedségű mozgással, ábrándos szemekkel, melyekből érzékiség és szenvedély szikrázott, pirosas szőke, tündérileg dús hajjal, mely egész alakját beburkolhatta«, írta a »Pesti Hírlap«, 1889. jan. 19. Midőn utoljára (1880. Rigolettóban) itt vendégszerrepelt, a »Pesti Hírlap« hüvösen írt róla, mondván: »szerepét oly kiszámított ökonomiával énekelte, amilyen egy kalmárnak is becsületére válnék«.

»Musik und Theaterzeitung«, 1876. okt. havában indult meg Pesten, Noszeda Gyula szerkesztésében.

Musil Klára, énekművésznő, 1911-ben a bécsi Volksoper tagja volt. 1916. ápr. 5-én és 1917. jan. 17-én Budapesten előadó-estélyt tartott. 1918-tól a hamburgi Stadttheaterhez szerződött.

Muskáti-Kabaré, az Andrássy-út és Csengeri-u. sarkán Gózon Gyula igazgatása alatt megnyílt 1919. jan. 31-én. Tagok: Berky Lili, Gömöry Vilma, Deák Flóra, Szücs Nelly, Donáth Aranka, Gergely Lajos, Radó Sándor, Iványi Dezső, Czobor Ernő. Megszűnt 1919. dec. 15-én, a kommunisták terrorja folytán.

Musset (müszszé) Alfréd, fr. költő, sz. 1810. dec. 11-én, Párizsban, megh. 1857. máj. 2-án, u. o. 1906. febr. 23-án leplezték Párizsban a szobrát. Nálunk is színre került művei: »Csapodár«, vj. 3 felv. Ford. Csáthy Géza. Pest. 1866. »Ne fogadj fel soha semmit«. Ford. Paulay Ede. Pest. 1879. Új betanulással: 1908. febr. 14. »Borbála«, vj. 3 felv. Ford. Paulay Ede. Meséje magyar tárgyú. Bem. 1883. máj. 11. Nemzeti Színház. »Kaland«, vj. 1 felv. Bem. 1916. febr. 26.

Vígyszínház. Egyéb színműve: »Az ajtó tárva vagy zárva legyen«, »Egy kis szépség«, »Nem kell tréfálni a szerelemmel«.

Mustó Gusztáv, színész, sugó, sz. 1841-ben, megh. 1910. okt. 27-én, Budapesten. Atyja kántor volt, kinek már hat éves korában segédkezett a misézés körül. 1859. júl. 20-án lépett a színészpályára, Budai József volt első igazgatója Debrecenben; Sántha Antal, a Nemzeti Színház egykori pénztárosa és Odry Lehel voltak első pályatársai. Az akkori szokáshoz képest, ő is — mint kezdő színész — kilenc hónapig nem kapott fizetést s ezen idő alatt hangnemyomásolással és szerepéssel kereste kenyerét. Később Odryval együtt Horváth György társulatához szerződött. Itt történt az, hogy a társaság sugója megszökött s így Mustónak jutott ez a díszes állás. Közben játszott drámákban és vígjátékokban, a kardalososokat pedig, mint a társulat egyetlen zenésztagja, betanította a kényesebb operettekre.

Így került 1862-ben Aradra, Sinkó Józsefhez, akivel 1866-ben Debrecenben 9 évig működött. Ez volt akkor a vidék legelső társulata, tagjai Rónai Gyula, Vizváry Gyula, Bercsényi, Odry, Blaha Lujza, Tannerné (a későbbi Erkel Sándorné), akik Rónai kivételével később mind a budapesti Nemzeti Színház hatalmas támaszai lettek. Debrecenben Mustó az úgynevezett bonvivant szerepeket és az operett »énekes-komikus« szerepeit látta el. Vizváry Gyula feljövetele után az ő szerepkörére volt kiszemelve. Addig is eljátszotta a fenti kettős szerepkör sok nehéz szerepét; de azért azonkívül az operákat is kellett elsugnia, sőt akárhányszor — a zenekar katonazenekar lévén — le kellett ülnie a zenekarba is, ahol a flauto szólót látta el. E kettős minőségben a vidéken jó hírnévnek örvendett. Szerdahelyi Kálmán Mustót már a 60-as évek elején felhívta a Nemzeti Színházhoz sugónak, de ő lenmaradt vidéken, ahol ekkor volt színészpályájának emelkedésén. Az akkor divatos Faust-paródia Siebeljében a debreceni közönség, a nyári állomáson, Nagyváradon, az akkori »sláger«-ben, a »Tamás bátya kunyhója«-ban, mint Bengálit, a »Londoni koldusok«-ban mint Prospektet ünnepelték. Érthető ezek után, hogy a kény-